

Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūnijā — Stichting Administratietkantoor Portielje/Komisija

(Lieta T-209/08)

(2008/C 197/52)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stichting Administratietkantoor Portielje, Roterdama (Nīderlande) (pārstāvis — D. Van Hove, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmumu C(2008) 926, galīgā red., procedūrā saskaņā ar EKL 81. pantu (Lieta COMP/38.543—Starptautiskie pārceļšanās pakalpojumi), kas prasītājai paziņots 2008. gada 25. martā, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. punkta e) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, atbilstoši ceturtajam un/vai piektajam prasības pamatam un atbilstoši samazināt ar 2. punktu uzlikto naudas sodu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo prasības pamatu prasītāja norāda, ka Lēmums ir pretrunā ar EKL 81. pantu un Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktu, jo Komisija tiesību aktos paredzētajā veidā neesot pierādījusi, ka prasītāja ir uzņēmusi šo pantu izpratnē.

Ar otro prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka Lēmums ir pretrunā ar EKL 81. pantu un Regulas Nr. 1/203 23. panta 2. punktu, jo Komisija *Gosselin* darbības no faktiskā aspekta ir attiecinājusi uz prasītāju.

Ar trešo prasības pamatu prasītāja norāda, ka Lēmums ir pretrunā ar EKL 81. pantu. Pamata pirmajā daļā tā izklāsta, ka Komisija nav tiesību aktos paredzētajā kārtībā pierādījusi, ka darbības, par kurām pie atbildības var saukt *Gosselin*, ir uzskatāmas par ievērojamu konkurences ierobežojumu EKL 81. panta nozīmē. Tā otrajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija nav tiesību aktos paredzētajā kārtībā pierādījusi, ka vienošanās, kuras dalībniece esot bijusi *Gosselin*, ir tāda, kas būtiski var ietekmēt tirdzniecību dalībvalstu starpā.

Ar ceturto prasības pamatu tiek norādīts uz to, ka Lēmums ir pretrunā ar Regulas Nr. 1/2003 23. pantu, Regula Nr. 17 ⁽²⁾ 15. panta 2. punktu un Pamatnostādnēm naudas sodu apmēra

aprēķināšanai ⁽³⁾. Šīs normas esot pārkāptas, nosakot pārkāpuma smagumu, nosakot apgrozījumu, kas ir *Gosselin* uzlikta naudas soda aprēķina pamatā, un, visbeidzot, atsakoties *Gosselin* uzliekamā naudas soda aprēķinā ņemt vērā vainu mīkstinošus apstākļus.

Ar piekto pamatu noslēgumā tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, it īpaši, nosakot pārkāpuma smagumu un apgrozījuma apmērus, kuri tika ņemti vērā, aprēķinot naudas sodu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Regula Nr. 17: Pirmā regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 204. lpp.).

⁽³⁾ Pamatnostādnes naudas sodu apmēra aprēķināšanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūnijā — Verhuizingen Coppens/Komisija

(Lieta T-210/08)

(2008/C 197/53)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verhuizingen Coppens NV, Bierbeek (Beļģija) (pārstāvji — J. Stuyck, Rechtsanwalt un I. Buelens, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmuma lietā COMP/38.543 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmuma lietā COMP/38.543 2. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, būtiski samazināt naudas sodu un noteikt to apmērā, kurš atbilst, augstākais, 10 % no prasītājas apgrozījuma konkrētajā starptautisko pārceļšanās pakalpojumu tirgū;
- katrā gadījumā piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus prasītājai radušos tiesāšanās izdevumus.